

Παρακαλούμε, εάν συμφωνείτε με τὸ περιεχόμενο τῆς κατωτέρω ἐπιστολῆς, νὰ στείλετε μήνυμα
μὲ τὸ πῶς κάτω περιεχόμενο στὴν ἠλεκτρονικὴ διεύθυνση: ierarxiaoukraniko@gmail.com
“**Συμφωνῶ μὲ τὴν «ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΓΙΑ ΤΟ ΟΥΚΡΑΝΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ – Σεπτέμβριος 2019»**
πὺ ἀπευθύνεται πρὸς τὴν Σεπτῆ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ προσυπογράφω”.

Όνοματεπώνυμο:

Πόλη:

Ἰδιότητα-ἐπάγγελμα:

email:

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΓΙΑ ΤΟ ΟΥΚΡΑΝΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ

Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, κ.κ. Ἱερώνυμον, Ἀθήνα
Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, στὶς Ἔδρες Τους.

Μακαριώτατε,

Σεβασμιώτατοι,

Ὡς μέλη τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ κατὰ πνεῦμα υἱοὶ τῆς ἐπισκοπικῆς-πατρικῆς Σας εὐθύνης
αἰσθανόμαστε τὴν ἀνάγκη νὰ ἀπευθυνθοῦμε σὲ Ἐσᾶς ὡς πνευματικούς καὶ ἐκκλησιαστικούς μας Πατέρες
καὶ νὰ ἐκφράσουμε τὴν ἀνησυχία καὶ ἀγωνία μας γιὰ τὴν ἀντικανονικὴ χορήγηση τοῦ Οὐκρανικοῦ
αὐτοκεφάλου.

1. Συμμεριζόμαστε καὶ τὴ δική Σας ἀγωνία καὶ τοὺς σοβαροὺς κανονικοὺς καὶ ἐκκλησιολογικοὺς
ἐνδοιασμοὺς καὶ τὶς ἐπιφυλάξεις Σας, ὅπως ἔχουν ἐκφραστεῖ ρητῶς ἢ ἀκόμα καὶ σιωπηρῶς κατὰ τὸ πνεῦμα
τῆς δικῆς Σας ποιμαντικῆς διακρίσεως. Ἀντιλαμβανόμαστε καὶ τὶς πιέσεις πού, ὡς μὴ ὄφειλε, δέχεται ἡ
Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς Της ἀπὸ διαφόρους ἐκκλησιαστικούς καὶ μὴ παράγοντες. Θέλουμε
νὰ πιστεύουμε ὅτι τὰ ὑγιή πνευματικὰ ἀντισώματα τῶν Ἐπισκόπων μας θὰ ἀντιμετωπίσουν τὶς προσβολές
τῶν ἀλλοτρίων.

2. Ἀσφαλῶς, τιμοῦμε καὶ σεβόμαστε τὸν Οἰκουμενικὸ Ἱερόνυμον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἔχοντα τὰ
πρεσβεῖα τιμῆς καὶ τὴν πρωτοκαθεδρία μεταξύ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Ἀδιαμφισβήτητα τὰ πρωτεῖα
τιμῆς ὡς χορηγηθέντα ὑπὸ Οἰκουμενικῶν Συνόδων παραμένουν ἀδιάπτωτα ἐσαεὶ.

3. Τὰ πρεσβεῖα τιμῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑφίστανται καὶ ἀσκοῦνται ἀποκλειστικὰ στὰ πλαίσια
τοῦ ἁγιοπνευματικοῦ συνοδικοῦ-ιεραρχικοῦ συστήματος τῆς κοινῆς τῶν Τοπικῶν Ὁρθοδόξων
Ἐκκλησιῶν καὶ ὄχι ἔξω καὶ πάνω ἀπὸ αὐτό: Συνίστανται κυρίως στὸν συντονισμό τῶν Ὁρθοδόξων
Ἐκκλησιῶν σὲ κρίσιμα θέματα διορθοδόξου ἐνδιαφέροντος, στὴν προεδρία τῶν διορθοδόξων καὶ
πανορθοδόξων συναντήσεων καὶ Συνόδων καὶ στὴν ἐκφραση καὶ ὑλοποίηση τῶν ἀποφάσεων πού ἔχουν
ληφθεῖ μετὰ ἀπὸ πανορθόδοξη διαβούλευση.

4. Ἡ ὑπερόριος ἐπέμβαση-εἰσπήδηση ἀκόμα καὶ γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση σοβαροῦ προβλήματος σὲ ξένη
δικαιοδοσία χωρὶς τὴ σύμφωνη γνώμη, πολλῶ δὲ μᾶλλον ἀντίθετα στὴν ὁμοφωνία, τῶν ἄλλων τοπικῶν
Ἐκκλησιῶν δὲν μπορεῖ νὰ θεμελιωθεῖ στὴν Ὁρθόδοξη ἐρμηνεία τῶν πρεσβεῖων τιμῆς, ἀλλὰ ἀποτελεῖ
ἀλλοίωση καὶ παρερμηνεία τους. Τυχὸν ἀπόπειρα ἐπιβολῆς τέτοιας ἐρμηνείας θὰ ἔχει, δυστυχῶς,
σοβαρότατες ἐκκλησιολογικὲς συνέπειες μὲ ἄμεσο ἀποτέλεσμα τὴν ἀπώλεια τῆς τιμητικῆς προκαθεδρίας.
Τὸ παράδειγμα τῆς περιάκουστης Πρεσβυτέρας Ρώμης τῆς ἐχούσης τὴν πρωτοκαθεδρία στὴν ἀρχαία
Ἐκκλησία καταδεικνύει τὴ σοβαρότητα τοῦ ζητήματος αὐτοῦ. Ἡ παρερμηνεία καὶ ἡ ἀπόπειρα μετατροπῆς
τῶν πρεσβεῖων τιμῆς σὲ πρωτεῖο ἐξουσίας ἀλλοιώνει τὴν Ὁρθόδοξη ἐκκλησιολογία καὶ τὴν ὁδηγεῖ σὲ
παπισμὸ μὲ ὀλέθριες συνέπειες.

5. Ὡς Ἕλληνες στὴν καταγωγή τιμοῦμε καὶ σεβόμαστε τὸ Πατριαρχεῖο τοῦ Γένους, ὅταν αὐτὸ
ἀληθεύει ἐν ἀγάπῃ. Ὀλιβόμαστε, διότι σήμερον Τὸ βλέπουμε, λόγῳ τῆς λανθασμένης ἐπιλογῆς τῆς Ἡγεσίας
Του, νὰ κινδυνεύει νὰ βρεθεῖ ἀπομονωμένο καὶ νὰ ἀπωλέσει τὸ συντονιστικὸ Του ρόλο στὶς διορθόδοξες

σχέσεις και την έκφραση και υλοποίηση της βούλησης των Τοπικών Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν. Ἡ περαιτέρω ἐπιμονή στις λανθασμένες ἐπιλογές μόνο δυσμενέστερες συνέπειες θὰ ἔχει γιὰ τὸν Θρόνο.

6. Τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐκχωρήσεως αὐτοκεφαλίας και ἡ Ἐκκλησία κάθε ἔθνους ἔχει τὸ δικαίωμα ἀνυψώσεως σὲ Αὐτοκέφαλη, μόνο ὑπὸ σαφεῖς και αὐστηρὲς προϋποθέσεις τις ὁποῖες ἔχει θέσει ἡ ἐκκλησιαστικὴ Παράδοση και εἶναι συνεπεῖς μετὰ τὴν Ὁρθόδοξη ἐκκλησιολογία και τὴν κανονικὴ Τάξη, οἱ ὁποῖες δὲν τηρήθηκαν στὴν παροῦσα περίπτωση.

7. Δὲν μπορούμε νὰ συμμεριστοῦμε τὴν ἄποψη ποὺ διατυπώθηκε ὅτι ἡ τυχὸν ἄρνηση ἀποδοχῆς τῆς Αὐτοκεφαλίας στὴν Οὐκρανία θέτει ὑπὸ ἀμφισβήτηση τὰ αὐτοκέφαλα τοῦ 19^{ου} και 20^{ου} αἰ. Δὲν ἔχει καμία κανονικὴ ἢ ἱστορικὴ θεμελίωση ὁ ἰσχυρισμὸς αὐτός. Δὲν ὑπάρχει ἡ παραμικρὴ συγγένεια τοῦ οὐκρανικοῦ αὐτοκεφάλου μετὰ τὰ λοιπὰ κανονικὰ Αὐτοκέφαλα ἄλλων Ἐκκλησιῶν, καθ'ὅτι:

- α.** Δὲν ζήτησε τὴν αὐτοκεφαλία ἡ ἀναγνωρισμένη ἀπὸ ὅλες τις Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες ἀκόμα και ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο Αὐτόνομη Ἐκκλησία τῆς Οὐκρανίας ὑπὸ τὸν Μητροπολίτη Ὀνούφριο, μετὰ τοὺς 90 ἐπισκόπους, τις 12.000 ἐνορίες, τὰ 250 Μοναστήρια, τοὺς 5.000 μοναχοὺς και μοναχές και τὰ ἑκατομμύρια τῶν πιστῶν. Ἡ κανονικὴ Ἐκκλησία, ὡς εἶχε κάθε δικαίωμα, δὲν ζήτησε και δὲν ἀποδέχθηκε τὴν αὐτοκεφαλία. Εἶναι δυνατόν νὰ τῆς ἐπιβληθεῖ μετὰ τὴ βία, ἢ νὰ τιμωρηθεῖ ἐπειδὴ δὲν ἀποδέχθηκε;
- β.** Ἐνῶ ὅλοι, ἀκόμα και τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, ἀποδέχονται τὴν παρουσία τοῦ Μητροπολίτου Ὀνούφριου και τῶν 90 ἐπισκόπων (δὲν ὑφίσταται κανονικὴ πράξη ἐκθρονίσεως ἢ καθαιρέσεως ἢ ἀργίας εἰς βάρος τους) δημιουργεῖται μία παράλληλη ἐκκλησιαστικὴ δομὴ, δίπλα στὴν κανονικῶς ὑφισταμένη. Κατηγοροῦμε, και δικαίως, τις παράλληλες δικαιοδοσίες στὴ Διασπορὰ και τώρα τις ἐφαρμόζουμε στὰ ὅρια τῶν Ἐκκλησιῶν;
- γ.** Ἡ Ἐκκλησία τῆς Οὐκρανίας ὑπάγεται κανονικῶς στὸ Πατριαρχεῖο τῆς Ρωσίας και ὄχι στὸ Οἰκουμενικὸ. Ὅλες οἱ μέχρι τώρα αὐτοκεφαλίες τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐχορηγοῦντο σὲ περιοχὲς δικῆς Τῆς δικαιοδοσίας.
- δ.** Σχεδὸν ὅλες οἱ Τοπικὲς Ἐκκλησίες διατηροῦν σοβαρότατες ἐπιφυλάξεις γιὰ τὴν κανονικότητα και ἐγκυρότητα τῆς ἀρχιερωσύνης τῆς νέας ἐκκλησίας. Μάλιστα οἱ 15 ἀπὸ τοὺς 50 περίπου ἐπισκόπους τῆς ἔλκουν τὴν «ἀρχιερωσύνη» τους ἀπὸ αὐτοχειροτόνητους! Δὲν ὑπάρχει πουθενὰ τέτοιο προηγούμενο! και
- ε.** Καμία Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία δὲν ἀναγνώρισε τὴν οὕτως χορηγηθεῖσα αὐτοκεφαλία, γεγονὸς πρωτοφανὲς στὴν ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία!

8. Εἶναι ἐξαιρετικὰ θλιβερὸ νὰ διαπιστώνουμε ὅτι ἐνῶ παλαιότερα, σὲ πείσμα τῶν πολιτικῶν συμφερόντων και σὲ ἐξαιρετικὰ δύσκολες ἐποχές, ὁ Οἰκουμενικὸς Θρόνος μετὰ τοὺς Ἁγίους Πατριάρχες Του ἀγωνίζοταν γιὰ τὴν ἐνότητα τῶν ρωσικῶν λαῶν ὑπὸ μία πνευματικὴ και ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση, σήμερα ἐνδίδει στοὺς πειρασμοὺς και στὶς ὑπερατλαντικὲς πιέσεις και προσπαθεῖ βίαια νὰ τοὺς χωρίσει, ἐμπλέκοντας τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία στὰ γεωπολιτικὰ συμφέροντα και μετατρέποντας τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ σὲ μέρος τῶν γεωπολιτικῶν σχηματισμῶν και προβλημάτων. Τυχὸν ἀναγνώριση τῆς αὐτοκεφαλίας ἐκ μέρους μόνο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, χωρίς πανορθόδοξη ἀπόφαση, θὰ ἐμπλέξει και τὴν τοπικὴ μας Ἐκκλησία στὴ γεωπολιτικὴ σκακιέρα.

9. Ἡ περιοχή τῆς Οὐκρανίας (στὶς ἐκκλησιαστικὲς πηγὲς ἀναφέρεται κυρίως ὡς Μικρὰ Ρωσία) ἀπὸ τὸ 988 μ.Χ. μέχρι τὸ 1686 μ.Χ. ὑπαγόταν στὸν Οἰκουμενικὸ Θρόνο. Μετὰ τὴν Πατριαρχικὴ Πράξη τοῦ Πατριάρχου Διονυσίου Δ' ὑπήχθη κανονικῶς στὸ Πατριαρχεῖο Μόσχας. Ὡς πλήρη ὑπαγωγή στὴν Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας ἐρμήνευε τὴν Πατριαρχικὴ Πράξη τὸ ἴδιο τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ἐπὶ 332 χρόνια! Ἡ βεβαιότητα αὐτὴ ἔχει γίνεαι ἀποδεκτὴ πολυτρόπως ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο και ἔχει καταγραφεῖ μετὰ τὸν ἐπισημότερο τρόπο στὰ Τυπικὰ τοῦ 17^{ου} αἰ., στὰ Συνταγμάτια 1797 (Ἀγ. Γρηγορίου Ε'), 1829, 1855, 1896, 1902, ποὺ ἔχουν ἐκδοθεῖ «ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκ τοῦ Πατριαρχικοῦ Τυπογραφείου» και στὰ Πατριαρχικὰ Ἡμερολόγια - Ἐπετηρίδες μέχρι και τὸ 2018! Στὶς ἐπίσημες αὐτὲς Πατριαρχικὲς ἐκδόσεις ὁ Οἰκουμενικὸς Θρόνος δεχόταν χωρίς καμία ἐπιφύλαξη ὅτι ἡ Οὐκρανία ὑπάγεται κανονικῶς στὸ Πατριαρχεῖο τῆς Ρωσίας! Τὴν ἴδια βεβαιότητα ἔχουν καταγράψει και τὰ στελέχη τοῦ

Οικουμενικοῦ Θρόνου (Αρχιεπίσκοπος Κ. Δελικάνης, οἱ καθηγητὲς Μητροπολίτης Διοκλείας Κάλλιστος (Ware) (Οξφόρδη), πρωτ. Θεοδ. Ζήσης (Θεσ/νίκη), Βασ. Σταυρίδης (Χάλκη), Γρ. Λαρεντζάκης (Βιέννη), Βλ. Φειδᾶς (Αθήνα-Σαμπεζύ), καθὼς καὶ ὁ ἴδιος ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Βαρθολομαῖος καὶ ἐγγράφως καὶ σὲ ἐπίσημη ὁμιλία Του στὸ Κίεβο. Ἔτσι ἐρμήνευε τὴν Πατριαρχικὴ Πράξη τοῦ 1686 τὸ ἴδιο το Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ἐπὶ 332 χρόνια!

10. Καὶ τὸ πλέον καθοριστικὸ: Ἔτσι ἐρμηνεύει τὴν Πατριαρχικὴ Πράξη ἐπὶ 332 χρόνια ἡ πανορθόδοξη ἐκκλησιαστικὴ συνείδηση! Ἀπὸ τὸ περίφημο Συνταγματικὸ τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Χρυσάνθου (Νοταρᾶ) τοῦ 1715 μέχρι καὶ τὸ 2019 ὅλα τα Τοπικὰ-Ἡμερολόγια-Ἐπετηρίδες ὅλων τῶν Τοπικῶν Ὀρθόδοξων Ἐκκλησιῶν θεωροῦσαν τὴν Οὐκρανία τμῆμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας. Ποιὸς μπορεῖ νὰ περιφρονήσει ἐλαφρᾶ τὴ καρδιά τὴν πανορθόδοξη ἐκκλησιαστικὴ παράδοση καὶ ἐμπειρία; Ποιὸς δικαιῶται νὰ σταθεῖ ὑπεράνω τῆς πανορθόδοξου συνειδήσεως;

11. Ἐκφράζουμε τὴν ἐντονότατη ἀνησυχία μας διότι δὲν ἔχουν ἀπαντηθεῖ πειστικὰ οἱ ἀνησυχίες γιὰ τὸ κανονικῶς ἀνυπόστατο τῆς «ιερωσύνης» τῆς νέας ἐκκλησίας. Ἀσφαλῶς, ὑπὸ αὐστηρὲς προϋποθέσεις, ἡ Ἐκκλησία μπορεῖ νὰ οἰκονομήσει τὶς ἐν σχίσματι καὶ αἰρέσει χειροτονίες. Πῶς ὅμως ἐκφράζεται ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μας ἐπ’ αὐτοῦ; Στὴν Ἀνατολὴ δὲν ἔχουμε παπικὸ θρόνο πὸν νὰ ἀποφαίνεται καὶ οἱ ἄλλοι νὰ ὑπακούουν! Ἀλλὰ οἱ τοπικὲς Ἐκκλησίες ἐν Συνόδῳ ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Κωνσταντινουπόλεως ἀποφασίζουν τὴ θεραπεία τοῦ σχίσματος καὶ οἰκονομοῦν τὶς χειροτονίες! Ὅταν ὅμως ὅλες οἱ τοπικὲς Ἐκκλησίες ἔχουν ἀρνηθεῖ νὰ ἀναγνωρίσουν τέτοια «ιερωσύνη», μὲ ποιὸ κανονικὸ δικαίωμα ὁ Κωνσταντινουπόλεως μπορεῖ νὰ ἰσχυριστεῖ ὅτι ὡς Πρῶτος ἐκφράζει τὴν Ἐκκλησία καὶ οἰκονομεῖ τὶς ἐν σχίσματι χειροτονίες; Δὲν εἶναι ὁ Κωνσταντινουπόλεως ὑπεράνω τῆς κοινῆς ἀπάντων τῶν τοπικῶν Ἐκκλησιῶν γνώμης. Δὲν εἶναι ὁ πάπας πὸν ἐκφράζει *ex cathedra* τὴν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία δίχα γνώμης τῶν ἄλλων ὁμοταγῶν του.

12. Δυστυχῶς ὅμως οἱ χειροτονίες τῆς νέας ἐκκλησίας δὲν προέρχονται μόνο ἀπὸ τὸν καθηρημένο καὶ ἀναθεματισμένο Φιλάρετο, τὴν καθαίρεση καὶ τὸν ἀναθεματισμὸ τοῦ ὁποίου ἐπὶ 26 χρόνια εἶχε ἀναγνωρίσει σύμπασα ἡ Ὀρθοδοξία (ἀκόμα καὶ αὐτὸς ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης), ἀλλὰ προέρχονται καὶ ἀπὸ τὸν αὐτοχειροτόνητο πρῶτον διάκονο, οὐδέποτε χειροτονηθέντα πρεσβύτερο καὶ ἐπίσκοπο, ἀπατεῶνα τοῦ κοινῶν ποινικοῦ δικαίου Βίκτωρα Τσεκάλιν. Γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἀναγνωρίσουμε ὡς Ἐκκλησία Ἑλλάδος αὐτοχειροτόνητου; Καυχώμαστε ἐν Κυρίῳ μέχρι τώρα γιὰ τὴν ἀποστολικὴ διαδοχὴ τῆς Ὀρθόδοξου Ἀρχιερωσύνης. Εἶναι δυνατόν καὶ μετὰ τὴν ἀναγνώριση τῶν «χειροτονιῶν» τοῦ Τσεκάλιν νὰ συνεχίζουμε νὰ κηρύττουμε γιὰ τὴν ἀποστολικὴ διαδοχὴ τῶν Ὀρθόδοξων Ἀρχιερέων;

13. Πῶς, λοιπόν, «θεραπεύθηκε» ἡ «ιερωσύνη» τῶν αὐτοχειροτόνητων; Μπορεῖ μόνος του ὁ Κωνσταντινουπόλεως μὲ μία πράξη νὰ θεραπεύσει τὴν ἔλλειψη ἀποστολικῆς διαδοχῆς; Οἱ δικαιολογίες πὸν ἔχουν ἐπιστρατεύσει οἱ ὑποστηρικτὲς τῆς αὐτοκεφαλίας εἶναι τόσο ἀντιφατικὲς καὶ αὐτοανααιρούμενες ὥστε ὄχι μόνο δὲν πείθουν γιὰ τὴν ὑπαρξὴ κανονικῆς χειροτονίας τῶν αὐτοχειροτόνητων, ἀλλὰ ἐπιβεβαιώνουν τὴν ἀνυπαρξία ἐγκύρου ἀποστολικῆς διαδοχῆς. Κατόπιν αὐτῶν, μὲ ποιά ἐσωτερικὴ ἀρχιερατικὴ συνείδηση μπορεῖ κάποιος ἐπίσκοπος νὰ προβεῖ σὲ ἀναγνώριση τέτοιων «χειροτονιῶν»; Δὲν πρόκειται περὶ ἀμφισβήτησης τῆς ἠθικῆς καθαρότητος κάποιων προσώπων, ἀλλὰ γιὰ τὴν ὄντολογικὴ ἀνυπαρξία τοῦ ἴδιου τοῦ ἐσωτάτου πυρήνα τῆς Ἀρχιερωσύνης· δὲν ἔχουμε ἠθικὸ ἀλλὰ ὄντολογικὸ «μολυσμὸ» τοῦ ἐπισκοπικοῦ Σώματος σὲ πανορθόδοξο ἐπίπεδο.

14. Δὲν μποροῦμε νὰ κατανοήσουμε πῶς, χωρὶς τὴν κοινὴ ἀπόφαση ὅλων τῶν Τοπικῶν Ἐκκλησιῶν, ἓνα συνονθύλευμα καθηρημένων, ἀναθεματισμένων, αὐτοχειροτόνητων, σχισματικῶν χωρὶς νὰ ἐπιδείξουν μετάνοια μὲ μία πράξη ἀποκαταστάθηκε, συγκροτήθηκε σὲ «ἐνωτικὴ σύνοδο» καὶ ταυτόχρονα ἔλαβε «αὐτοκεφαλία», ἐνῶ οἱ κανονικοὶ ἐπίσκοποι, οἱ ὁποῖοι συγκροτοῦν κανονικὴ Σύνοδο ἢ ὁποῖα ἐκφράζει τὴν κανονικὴ Ἐκκλησία περιφρονοῦνται παντελῶς.

15. Η ήγεσία της νέας αυτοκέφαλης εκκλησίας δεν παρέχει ἐγγύα αξιοπιστίας, σοβαρότητας και εκκλησιαστικού ἠθους (βλ. δηλώσεις τοῦ «προκαθημένου» Ἐπιφανίου γιὰ τὶς ΗΠΑ, τὰ δικαιώματα τῶν ΛΟΑΤΚΙ (κίνημα ὁμοφυλοφύλων κλπ), τὴ συνεργασία μὲ τοὺς Οὐνίτες, τὴ συμμετοχὴ του στὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ αὐτοχειροτόνητου «Μητροπολίτου Κιέβου» Vasyl Lyrkin'sky κ.ο.κ). Ἡ ἀπόσχιση τοῦ «ἐπιτίμου Πατριάρχου» Φιλαρέτου καὶ κάποιων «ἐπισκόπων» ἀπὸ τὴ νέα ἐκκλησία καὶ οἱ σοβαρὲς καταγγελίες του καταδεικνύουν μὲ τὸν πλέον τραγικὸ τρόπο τὴν ἀποτυχία θεραπείας τοῦ Οὐκρανικοῦ σχίσματος, διότι δὲν ὑπῆρξε μετάνοια τῶν σχισματικῶν, ἡ πλέον ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιὰ τὴ θεραπεία τῶν σχισμάτων.

16. Δὲν μπορούμε μὲ κανένα τρόπο νὰ δικαιολογήσουμε τὴ χορήγηση τῆς αυτοκεφαλίας ὡς τιμωρία πρὸς τὸ Ρωσικὸ Πατριαρχεῖο γιὰ τὴν «ἀλαζονεία», τὶς «ἀντιεκκλησιαστικὲς ἐνέργειες», τὶς «ἀταξίες», τὴν «ἐκκοσμίκευση» κοκ. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ χρησιμοποιεῖται ἡ αυτοκεφαλία ὡς τιμωρία τῶν ἀτακτούντων, διότι ἡ περιφρόνηση καὶ ἡ παραβίαση τῶν ἱερῶν κανόνων δὲν ὀδηγεῖ σὲ πραγματικὲς καὶ μόνιμες λύσεις στὰ ἐκκλησιαστικὰ προβλήματα. Σὲ τελικὴ ἀνάλυση: ὅ,τι πρόβλημα καὶ νὰ ἔχει ἡ Κωνσταντινούπολη μὲ τὴ Μόσχα πῶς τὸ θεραπεύει (;) ἀκυρώνοντας μιὰ ὀλόκληρη Σύνοδο 90 ἐπισκόπων ὡς ἀντικανονικὴ; Πῶς περιφρονεῖ μιὰ ὀλόκληρη Ἐκκλησία μὲ 12.000 ἐνορίες καὶ ἑκατομμύρια πιστοὺς; Μὲ τὸν Σεβασμιώτατο Ὀνούφριο καὶ τὴν περὶ αὐτὸν Ἱ. Σύνοδο δὲν συλλειτουργοῦσατε οἱ Ἀρχιερεῖς, ὅταν πηγαίνατε στὸ Κίεβο; Αὐτὸν δὲν ἀναγνωρίζατε ὡς μοναδικὸν καὶ κανονικὸν Μητροπολίτην Κιέβου; Πῶς τώρα Σᾶς καλοῦν νὰ τὸν διαγράψετε καὶ στὴ θέση του νὰ ἀναγνωρίσετε κάποιον ἄλλον; Ποιὰ κανονικὴ βάση ἔχουν οἱ ἀπαιτήσεις αὐτές;

17. Στεκόμαστε μὲ μεγάλο σεβασμὸ καὶ ἐκφράζουμε τὴν ἀμέριστη συμπάθεια καὶ τὴ συμπαράστασή μας στὰ ἑκατομμύρια τῶν μελῶν τῆς κανονικῆς ἐν Οὐκρανίᾳ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὰ ὁποῖα ὑφίστανται θλίψεις καὶ διωγμοὺς ἐπειδὴ ἐπιθυμοῦν νὰ παραμείνουν στὴν Ἐκκλησία στὴν ὁποία γεννήθηκαν καὶ μεγάλωσαν. Οἱ μεθοδεύσεις καὶ διώξεις τῶν κρατικῶν καὶ παρακρατικῶν μηχανισμῶν ἐναντίον τῆς κανονικῆς Ἐκκλησίας στὴν Οὐκρανία γιὰ νὰ ἐξαναγκάσουν τοὺς κληρικοὺς καὶ πιστοὺς νὰ ὑπαχθοῦν στὴ νέα ἐκκλησία ἀποδεικνύουν τὴν ἀποτυχία τῆς αυτοκεφαλίας καὶ ὅτι, τελικὰ, δὲν ἦταν αἴτημα τοῦ πιστοῦ λαοῦ. Πῶς, λοιπόν, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἀντὶ νὰ συμπαρασταθεῖ στοὺς διωκόμενους πιστοὺς, θὰ ἀναγνωρίσει αὐτὸ πού ἡ μεγάλη πλειοψηφία τῶν Οὐκρανῶν Ὁρθοδόξων ἀρνήθηκε;

18. Τέλος, τὸ πλέον ἀνησυχητικὸ εἶναι ὅτι τὸ ἐκκλησιαστικὸ πρόβλημα τῆς Οὐκρανίας ἐξελισσεται ἀπὸ πρόβλημα κανονικῆς ὑφῆς σὲ μεῖζον ἐκκλησιολογικὸ πρόβλημα μὲ τὴν ἐπίμονη προσπάθεια μεταλλαγῆς τῶν τιμητικῶν πρεσβείων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου σὲ ἐξουσιαστικὸ πρωτεῖο παπικοῦ τύπου:

α) Δυστυχῶς, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης στὴν περίπτωση τοῦ Οὐκρανικοῦ αυτοκεφάλου ἀρνεῖται τὸν ἀναγνωρισμένο ἀπὸ τὴν παράδοση συντονιστικὸ Του ρόλο καὶ τὴν ἔκφραση καὶ ὑλοποίηση συνοδικῶν ἀποφάσεων τῶν τοπικῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, γι' αὐτὸ καὶ ἀρνεῖται νὰ συγκαλέσει Πανορθόδοξη Σύνοδο ἢ Σύνοδο Προκαθημένων.

β) Ἀντίθετα, ὅπως ὁ πάπας:

i) ἐνεργεῖ ὑπερορίως, σὲ ξένη δικαιοδοσία, ἡ ὁποία ὑπάγεται στὴν Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας, ὅπως ὁ Ἰδιος μέχρι πρόσφατα ἀναγνώριζε,

ii) ἀποφασίζει κυριαρχικὰ καὶ ἀνεξάρτητα ἢ καὶ ἀντίθετα μὲ τὴ γνώμη ὄχι μόνο τῆς ἴδιας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας ἀλλὰ καὶ τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν,

iii) ἰσχυρίζεται ὅτι οἱ λοιποὶ ἀνὰ τὸν κόσμον Ὁρθόδοξοι ἐπίσκοποι ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποδεχθοῦν τὴν ὅποια ἀπόφασή Του,

iv) θεωρεῖ ὅτι ἡ ἀπόφασή Του δὲν χρῆζει ἐγκρίσεως ἀπὸ τὶς ἄλλες Ἐκκλησίες, ἀλλὰ οὔτε προσβάλλεται οὔτε ἀναιρεῖται, καὶ

v) ἀπαιτεῖ νὰ ἐπεμβαίνει ὑπερορίως, στὴν ἀνὰ τὴν Οἰκουμένη Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἀκόμα καὶ *«αὐτεπαγγέλτως καὶ ὡς ἐκ καθήκοντος» «οὐ μόνον ἔνθα περὶ Δογμάτων καὶ ἱερῶν Παραδόσεων καὶ Κανονικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Διατάξεων ἢ περὶ γενικῶν ζητημάτων ἀφορούντων εἰς ὀλόκληρον*

τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας ἀλλά καί ἐν πᾶσι τοῖς σχετικῶς σπουδαίοις ἐπὶ μέρους ζητήμασι τοῖς ἐνδιαφέρουσι ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν Τοπικὴν Ἐκκλησίαν» (Ἐπιστολή τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀλβανίας Ἀναστάσιον, 20.2.2019). Ἡ Πατριαρχικὴ αὐτὴ φρασεολογία θυμίζει τὸ περίφημο Dictatus Papae (1075) τοῦ πάπα Γρηγορίου Ζ΄, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν ἀπαίτηση νὰ ὑποβάλλονται στὸν πάπα πρὸς λύση ὅλες οἱ “causae majores” (μειζονες ὑποθέσεις) τῶν ἀνὰ τὴν οἰκουμένη Ἐκκλησιῶν!

Εἶναι περισσότερο ἀπὸ προφανές ὅτι ἂν, ὃ μὴ γένοιτο, ἐπικρατήσῃ αὐτὴ ἡ προσέγγιση θὰ ὑπάρξουν σοβαρότατες καὶ θλιβερές ἐξελίξεις στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας.

Μακαριώτατε,

Ἡ δυσκολία τῆς Διαρκοῦς Ἱ. Συνόδου τῆς ἀπελθούσης περιόδου νὰ «κλείσει» γρήγορα-γρήγορα καὶ μὲ συνοπτικὲς διαδικασίες μία τόσο προβληματικὴ αὐτοκεφαλία καὶ ἡ συνακόλουθη δήλωσή Σας ὅτι καὶ Ἔσεῖς «ἀδυνατεῖτε» νὰ ἀναλάβετε τὸ βᾶρος μιᾶς τέτοιας ἀποφάσεως, καταδεικνύουν τὴν σύνεση καθὼς καὶ τὸ μεγαλεῖο τῆς ταπεινώσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν μας Ἡγετῶν, ἀλλὰ παράλληλα φανερώνουν ὅτι στίς συνειδήσεις τῶν Ἑλλήνων Ἀρχιερέων παραμένουν νωποὶ οἱ ἐνώπιον τοῦ Ἱ. Οὐσιαστηρίου ὄρκοι τῆς εἰς ἐπίσκοπον χειροτονίας τους, ὅταν ὑποσχέθηκαν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας Του ὅτι θὰ τηρήσουν τοὺς Ἱ. Κανόνες καὶ τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Τάξιν καθὼς καὶ τὴν ἐνότητα τῆς ἀνὰ τὴν Οἰκουμένην Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἡ κακοποίηση τοῦ ἱεροῦ θεσμοῦ τοῦ αὐτοκεφάλου, ὁ ὁποῖος, ἀντὶ νὰ ὑπηρετεῖ τὴν ἐνότητα καὶ τὴν εὐστάθεια τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, τείνει νὰ τινάζει εἰς τὸν ἀέρα τὴν ἐν ἀληθείᾳ ἐνότητα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας καθιστώντας Τὴν περίγελο στὰ μάτια τῶν ἐχθρῶν Τῆς, νομίζουμε πὼς δὲν μπορεῖ νὰ ἐπικυρωθεῖ οὔτε ἀπὸ τὴν Ἱερά Συνόδο τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Γιατί, ἄραγε, μόνη τῆς ἢ Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νὰ ἀναλάβει πρώτη Αὐτὴ τέτοια εὐθύνη ἐρχόμενη σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν ἐκκλησιαστικὴ συνείδηση ὅλων τῶν Τοπικῶν Ἐκκλησιῶν γιὰ νὰ ἱκανοποιήσει τὶς λανθασμένες καὶ ἀποτυχημένες ἐπιλογές τοῦ Φαναρίου; Γιατί νὰ σκανδαλίσει τὶς ψυχές τῶν ἑκατομμυρίων πιστῶν Οὐκρανῶν Ὁρθοδόξων πού μὲ στερήσεις καὶ διωγμοὺς ἀγωνίζονται καὶ παραμένουν πιστοὶ στὴν ἐκκλησιαστικὴ τους παράδοση; Γιατί, τελικά, νὰ σκανδαλίσει τὶς ψυχές τῶν ἑκατομμυρίων πιστῶν ἀπὸ ὅλες τὶς τοπικὲς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες, πού ἔχουν ψηλὰ στὴ συνειδησή τους καὶ ἔχουν ὡς σημεῖο ἀναφορᾶς τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος; Νομίζουμε ὅτι δὲν θὰ προσφέρει καλὲς ὑπηρεσίες οὔτε στὸν Ἐαυτὸ Τῆς οὔτε στὸν Οἰκουμενικὸ Θρόνον οὔτε στὴν Οἰκουμενικὴ Ὁρθοδοξία.

Εἴμαστε βέβαιοι ὅτι οἱ πνευματικοὶ μας Πατέρες δὲν θὰ μᾶς ἀπογοητεύσουν καὶ θὰ προβάλουν τὴν Ὁρθόδοξη ἐκκλησιολογία καὶ τὴν κανονικὴ τάξιν ὡς τὰ μοναδικὰ κριτήρια γιὰ τὴν ἐπίλυση τοῦ οὐκρανικοῦ προβλήματος.

Σεπτέμβριος 2019

ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΥΠΟΓΡΑΦΕΣ ΚΛΗΡΙΚΩΝ, ΜΟΝΑΧΩΝ, ΛΑΪΚΩΝ

1	Αρχιμανδρίτης Καραβάς	Μάξιμος	Καθηγούμενος Ι. Μ. Αγ. Παρασκευῆς Μηλοχωρίου	Πτολεμαΐδα
2	Αρχιμανδρίτης Πήχος	Χρυσόστομος	Καθηγούμενος Ι. Μ. Ζωοδ. Πηγῆς Λογγοβάρδας	Κιλκίς
3	Αρχιμανδρίτης Χατζηνικολάου	Γρηγόριος	Καθηγούμενος Ι. Μ. Αγ. Τριάδος	Ἄνω Γαζέα Βόλος
4	Αρχιμανδρίτης	Χρυσόστομος	Καθηγούμενος Ι. Μ. Οσ. Νικοδήμου Πενταλόφου	Πάρος
5	Αρχιμανδρίτης Παπασωτηρίου	Γρηγόριος	Πνευματικός Σουχ. Αγ. Ιω. Προδρόμου Μεταμόρφωση	Χαλκιδική
6	Αρχιμανδρίτης Αναστασίου	Αθανάσιος	Προηγούμενος Ι. Μ. Μεγάλου Μετεώρου	Καλαμπάκα
7	Αρχιμανδρίτης Σαράντης	Σαράντος	Ἐφημέριος Ἱ.Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἀμαρουσίου	Αθήνα
8	Αρχιμανδρίτης Γεωργιάδης	Συμεών	Ι. Μ. Αγ. Τριάδος Ἄνω Γαζέα	Βόλος
9	Αρχιμανδρίτης Γκιώνης	Αμβρόσιος	Ι. Μ. Αγ. Τριάδος Ἄνω Γαζέα	Βόλος
10	Αρχιμανδρίτης Γρατσέας	Λαυρέντιος	Ι. Μ. Φλωρίνης, Πρεσπῶν Καὶ Εορδαίας	Φλώρινα
11	Αρχιμανδρίτης Δημητρακόπουλος	Παύλος	Ι. Μ. Πειραιῶς	Πειραιᾶς

12	Αρχιμανδρίτης Καλαϊντζόπουλος	Ιγνάτιος	Ι. Μ. Αγ. Παρασκευής Μηλοχωρίου	Πτολεμαΐδα
13	Αρχιμανδρίτης Κοκονός	Ιερόθεος		Φλώρινα
14	Αρχιμανδρίτης Παπασταύρου	Τιμόθεος	Ιεροκήρυξ Ι. Μ. Πατρών	Πάτρα
15	Αρχιμανδρίτης Πετρόπουλος	Νικόδημος	Εφημέριος Ι. Ν. Απ. Παύλου Πατρών	Ι. Μ. Πατρών
16	Αρχιμανδρίτης Σιάρρας	Αυγουστίνος	Ι. Μ. Αγ. Τριάδος Άνω Γαζέα	Βόλος
17	Πρωτοπρεσβύτερος Μεταλληνός	Γεώργιος	Ομότιμος Καθηγητής Θεολογικής Σχολής Αθηνών	Αθήνα
18	Πρωτοπρεσβύτερος Ζήσης	Θεόδωρος	Ομότιμος Καθηγητής Θεολογικής Σχολής Θεσσαλονίκης	Θεσσαλονίκη
19	Πρωτοπρεσβύτερος Αγγελακόπουλος	Άγγελος		Πειραιάς
20	Πρωτοπρεσβύτερος Βεζύνιας	Φώτιος	Συντ. Καθηγητής Μαθηματικός	Θεσσαλονίκη
21	Πρωτοπρεσβύτερος Γαβαλάς	Νικόλαος	Ή.Ν. Αγίων Άποστόλων Ψαλιδίου	Αθήνα
22	Πρωτοπρεσβύτερος Γκοτσόπουλος	Αναστάσιος	Ι. Ν. Αγ. Νικολάου Πατρών	Πάτρα
23	Πρωτοπρεσβύτερος Δημητρόπουλος	Ιωάννης	Ι. Ν. Αγ. Αντωνίου Ιτεών	Πάτρα
24	Πρωτοπρεσβύτερος Κοκκολάκης	Βασίλειος	Ι. Ν. Τιμίου Σταυρού Χολαργού	Αθήνα
25	Πρωτοπρεσβύτερος Μπουζδέκης	Αντώνιος	Ι. Ν. Αγ. Νικολάου Νίκαιας	Αθήνα
26	Πρωτοπρεσβύτερος Παλαμάς	Ελευθέριος	Ι. Ν. Αγ. Χριστοφόρου	Εορδαία
27	Πρωτοπρεσβύτερος Φωτόπουλος	Ιωάννης	Ι. Ν. Αγ. Παρασκευής	Αθήνα
28	Πρεσβύτερος Τσάμπρας	Αθανάσιος	Ι. Ν. Απ. Παύλου Πατρών	Πάτρα
29	Μοναχός Ζήσης	Σεραφείμ		Θεσσαλονίκη
30	Μοναχός	Συμεών	Καψάλα	Άγ. Όρος
31	Μοναχή	Μαριάμ	Καθηγουμένη Ι. Μ. Αγ. Λαυρεντίου Πηλίου	Βόλος
32	Μοναχή	Λαυρεντία	Ι. Μ. Αγ. Λαυρεντίου Πηλίου	Βόλος
33	Μοναχή	Χριστονύμφη	Ι. Μ. Αγ. Λαυρεντίου Πηλίου	Βόλος
34	κ. Αγουρίδης	Βασίλειος	Ιδ. Υπάλληλος	Άργος
35	κ. Αντωνιάδης	Δημήτριος	Δρ. Γεωπονίας, Θεολόγος, Αρχιτέκτων, Βιολόγος	Βόλος
36	κ. Αντωνόπουλος	Ανδρέας	Διδάσκων Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο	Πάτρα
37	κ. Αντωνόπουλος	Νικόλαος	Εκπαιδευτικός	Πάτρα
38	κ. Αντωνόπουλος	Παναγιώτης	Επιχειρηματίας-Πολιτευτής	Πάτρα
39	κα. Αντωνοπούλου	Βασιλική	οικιακά	Πάτρα
40	κ. Αποστολόπουλος	Χάρης	Καθηγητής Πανεπιστημίου Πατρών	Πάτρα
41	κ. Βούτσας	Λεωνίδα	Μεταλλειολόγος	Βόλος
42	κα. Γεωργιτισσοπούλου-Τσάμπρα	Αγλαΐα	Πρεσβυτέρα-οικιακά	Πατρα
43	κα. Γιαννοπούλου	Καλλιόπη	συνταξιούχος ΔΕΗ	Πάτρα
44	κ. Γκοτσόπουλος	Κωνσταντίνος	Φοιτητής Φιλολογίας	Πάτρα
45	κ. Γκοτσόπουλος	Ανδρέας	Φοιτητής Μηχαν. Μηχανικός	Πάτρα
46	κ. Γκουργιώτης	Ιωάννης	Ελ. Επαγγελματίας	Αρχαία Κόρινθος
47	κ. Γολπίνος	Κωνσταντίνος	ιδ. υπάλληλος	Βόλος
48	κ. Δαπεργολας	Νεκτάριος	Καθηγητής Βυζ. Ιστορίας	Κομοτηνή
49	κ. Δημητρίου	Αλέξανδρος	Εκπαιδευτικός	Περιγιάλι Κορινθίας
50	κ. Διαμαντής	Αναστάσιος	Συνταξ. Εκπαιδευτικός	Βόλος
51	κα. Δρίμα	Αιμιλία	οικιακά	Κόρινθος
52	κ. Ηλιάδης	Σάββας	Δάσκαλος-Θεολόγος	Κυκίς
53	κα. Ηλιάδου	Χρυσούλα	Συντ. Υπουργείου παιδείας	Κυκίς
54	κ. Ιατρού	Γεώργιος	Δ.Ν. Δικηγόρος	Πάτρα
55	κ. Κανελλόπουλος	Ιωάννης	Δικηγόρος	Πάτρα
56	κ. Κίσσας	Βασίλειος	Συνταξ. Εκπαιδευτικός	Βόλος

57	κα. Κοσπαντζίδου	Αναστασία	Ασφαλιστικός υπάλληλος	Θεσσαλονίκη
58	κα. Κοτσορώνη	Θεοδώρα	Εκπαιδευτικός	Πάτρα
59	κ. Κουμπάρος	Ανδρόνικος	Συνταξ. Τραπ. Υπάλληλος	Βόλος
60	κ. Κουμπάρος	Νικόλαος	Συνταξ. Εκπαιδευτικός	Βόλος
61	κα. Κριεμπάρδη	Εμμανουέλα	οικιακά	Κόρινθος
62	κ. Κωνσταντινίδης	Λεωνίδα	Καθηγητής Μ. Ε.	Αθήνα
63	κα. Λάντα	Θεοδώρα	Φιλολόγος-Θεολόγος	Πάτρα
64	κα. Λουκίδου	Ευστρατία	οικοκυρικά	Θεσσαλονίκη
65	κ. Μακρίδης	Μιχαήλ	Μαθηματικός-Εκπαιδευτικός	Πάτρα
66	κα. Μαλλίσοβα	Βασιλική	Συνταξ. Μηχανικός	Βόλος
67	κ. Μαλλίσοβας	Ευάγγελος	Συνταξ. Μηχανικός	Βόλος
68	κα. Μηλλιώνη	Παναγιώτα	Εκπαιδευτικός	Πατρα
69	κ. Μιχαήλ	Φώτιος	Ιατρός	Λαγκαδά
70	κ. Μιχαηλίδης	Βασίλειος	Συνταξ. Νοσηλεύτης	Βόλος
71	κ. Μιχαηλίδης	Μιλτιάδης	Ιδ. Υπάλληλος	Βόλος
72	κα. Μιχαλοπούλου	Χρυσάνθη	Καθηγητής Α΄βάθμιας Εκπαιδύσεως	Αθήνα
73	κ. Μπάδρας	Λεωνίδα	Δρ. Ιατρικής-Θεολόγος	Βόλος
74	κ. Μπαλντούμης	Βασίλειος	Υποστράτηγος ΓΕΑ	Βόλος
75	κα. Μπάτζιου	Λαμπρινή	Λυρική Καλλιτέχνης-Υψίφωνος	Αθήνα
76	κ. Μπέκος	Χρήστος	ιδ. Υπάλληλος	Κόρινθος
77	κα. Μπιτζίου	Μαρία	οικιακά	Αρχαία Κόρινθος
78	κα. Μπουλάκη	Ελένη	Στρατιωτικός	Θεσσαλονίκη
79	κ. Μπουλάκης	Ανδρέας	Στρατιωτικός	Θεσσαλονίκη
80	κ. Νασιός	Δημήτριος	Δάσκαλος-Θεολόγος	Κιλκίς
81	κα. Νετκίδου-Μιχαήλ	Κυριακή	Φιλολόγος-Θεολόγος	Λαγκαδάς
82	κ. Παναγιωτόπουλος	Σπυρίδων	Εκπαιδευτικός	Πάτρα
83	κ. Παπαγεωργίου	Δήμητρα	οικιακά	Κόρινθος
84	κα. Παπαγιαννοπούλου	Γεωργία	Πρεσβυτέρα-οικιακά	Πάτρα
85	κ. Παπαδόπουλος	Γεώργιος	Δημ. Υπάλληλος	Αθήνα
86	κα. Παπαναστασίου	Αικατερίνη	Συνταξ. Στρατ. Υπάλληλος	Βόλος
87	κ. Παπαναστασίου	Απόστολος	Συνταξ. Εκπαιδευτικός	Βόλος
88	κα. Παπανικολάου	Αικατερίνη	κομμώτρια	Κόρινθος
89	κ. Παπανικολάου	Ανδρέας	Ηλεκτρολόγος	Κόρινθος
90	κα. Ράπτη	Αγγελική	Λογίστρια	Κόρινθος
91	κ. Σιάχρας	Δημήτριος	Ελ. Επαγγελματίας	Κόρινθος
92	κ. Σιμάτος	Λάμπρος	Συνταξιούχος	Κεφαλληνία
93	κα. Τάχου	Δήμητρα	Συνταξ. Εκπαιδευτικός	Βόλος
94	κα. Τσέκου	Σοφία	Καθηγήτρια Κοινωνιολογίας	Κόρινθος
95	κ. Τσώρης	Αθανάσιος	Λογιστής	Κόρινθος
96	κ. Τσώρης	Πολυχρόνης	Βιοτέχνης	Κόρινθος
97	κα. Φιλιππάτου	Μαρία	Φιλολόγος-Μουσικός	Πατρα
98	κ. Φώτου	Μιχαήλ	Δικηγόρος	Βόλος
99	κ. Χαρτσίας	Γιάννης	Έμπορος	Κόρινθος
100	κ. Χασούρος	Γεώργιος	Καθηγητής Βιολογίας	Αγ. Παρασκευή
101	κα. Χριστοπούλου	Ευθαλεία	Εκπαιδευτικός	Πάτρα